

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6464/06
27.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Preduzeća "AA", protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalni centar Beograd, radi poništaja rešenja br. 731.1-214/2006 od 01.11.2006. godine, u pravnoj stvari inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 27.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd br. 731.1-214/2006 od 01.11.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Poreske uprave, Filijale Loznica br. 47-2-440/2004-059-010 od 08.08.2006. godine, a kojim je tužiocu naloženo da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza na promet i poreza i doprinosa po odbitku za period od 01.01.2003. do 08.12.2004. godine, izvrši uplatu poreza na promet proizvoda u iznosu od 13.439.333,86 dinara, sa pripadajućom kamatom u iznosu od 2.391.024,57 dinara, da obračuna i uplati zateznu kamatu po stopi propisanoj zakonom, počev od 16.06.2005. godine, do dana naložene uplate i da u svojim poslovnim knjigama sprovede odgovarajuća knjiženja po nalogima iz tač. 1. i 2. dispozitiva rešenja.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz svih zakonom predviđenih razloga. Smatra da su osporenim rešenjem učinjene bitne povrede pravila postupanja, jer u uvodu rešenja nije naznačeno ime lica koje je ovlašćeno da donese pobijano rešenje, kao ni ime zakonskog zastupnika tužioca. Navodi da se iz dokaza koje je dostavio u toku postupka vidi da je lice koje je zastupalo tužioca ograničeno poslovno sposobno, zbog oštećenja funkcija mišljenja i manjkavosti u rasuđivanju, da je ova činjenica bila poznata tuženom organu, te da mu na ovaj način nije data mogućnost da u postupku bude zastupan od strane lica koje ima procesnu sposobnost, čime je učinjena povreda čl. 44. Zakona o opštem upravnom postupku. Tužilac smatra da je pogrešno stanovište tuženog organa da se zbog formalnih nedostataka u generalnim pisanim izjavama Preduzeća "BB" i "VV" ima uzeti da takve izjave i ne postoje, jer je ovo krajnje proizvoljno i u suprotnosti sa odredbom čl. 4. Zakona o porezu na promet. Takođe smatra pogrešnim stanovište tuženog organa da je sporno što u izdatim fakturama o sukcesivnoj isporuci robe, nije upisan poziv na broj i datum izdavanja pismenih izjava kupca, jer je ovaj propust učinjen samo u 25 faktura, koliko su službena lica tuženog organa uzeli od tužioca, dok je u ostalim fakturama kojih ima više stotina, pravilno izvršeno popunjavanje i unos potrebnih podataka. U tom smislu predlaže i veštačenje po veštaku finansijske struke na okolnost validnosti svih ostalih računa i otpremnica. Ukazuje da je u poslovnom kontaktu sa kupcima preduzećima "BB" i "VV" pribavio registracionu dokumentaciju za ova preduzeća izdatu od strane nadležnog Trgovinskog suda u Beogradu, a kako je postupao kao savesno lice, smatra da ne može snositi nikakve štetne posledice, što se pouzdao u istinitost podataka upisanih u sudski registar za navedena preduzeća. U tom smislu ni zaključak tuženog organa o nepostojanju uslova za poresko oslobađanje tužioca iz čl. 4. u vezi sa čl. 3. Zakona o porezu na promet nije osnovan, jer nije utemeljen na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Sa iznetih razloga, predlaže da sud uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, odlučujući u postupku po žalbi tuženi organ je našao da je prvostepeno rešenje, kojim je tužiocu naloženo da radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti u postupku terenske kontrole obračunavanja i plaćanja poreza na promet i poreza i doprinosa po odbitku, za period od 01.01.2003. do 08.12.2004. godine, izvrši uplatu poreza na promet proizvoda u iznosu od 13.439.333,86 dinara sa pripadajućom kamatom u iznosu od 2.391.024,57 dinara, te da obračuna i uplati zateznu kamatu po stopi propisanoj Zakonom, počev od 16.06.2005. godine, do dana uplate naloženog iznosa i da u svojim poslovnim knjigama sprovede odgovarajuća knjiženja po nalogima iz tač. 1. i 2. dispozitiva rešenja, u svemu pravilno i na zakonu zasnovano. Ovo sa razloga što je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja utvrđeno, a o čemu je sačinjen zapisnik o kontroli br. 47-2-440/2004-059-001 od 16.06.2005. godine, da je poreski obveznik u

kontroisano periodu izvršio prodaju proizvoda na veliko kupcima "BB" i "VV", u ukupnom iznosu od 67.196.669,27 dinara, uz poresko oslobođenje, a na osnovu izjava kupaca da im proizvodi služe za dalju prodaju, jer je uvidom u ispostavljene izjave kupaca, kao i ispostavljene fakture od strane poreskog obveznika utvrđeno da prilikom prodaje proizvoda u navedenoj vrednosti nisu ispoštovane odredbe čl. 4. Zakona o porezu na promet, odnosno uslovi pod kojima se prodaja proizvoda, odnosno uvoz za svrhe iz čl. 3. istog Zakona, može obaviti bez plaćanja poreza na promet. Ovo sa razloga što date pismene izjave kupaca ne pripadaju kupcima koji su ih dali, pri čemu je Preduzeću "BB" od strane Poreske uprave oduzet i PIB 31.05.2004. godine, pa shodno tome nije mogao zaključivati validne ugovore o kupoprodaji 14.08.2004. godine, niti svojim izjavama ispostavljenim dana 14.08. i 01.10.2004. godine, navesti PIB koji mu je oduzet. Ovo naročito što prema navedenim izjavama nije mogla biti oslobođena plaćanja poreza na promet prodaja robe izvršena u periodu od 16.08. do 02.12.2004. godine, odnosno od 09.06. do 30.11.2004. godine, jer ove izjave nisu generalne izjave u smislu čl. 7. Uredbe o obliku, sadržini i načinu izdavanja i korišćenja poreske izjave ("Sl. glasnik RS" br. 22/01), jer ne sadrže oznaku da se radi o generalnim izjavama. Pri tome, ispostavljene fakture poreskog obveznika ne sadrže klauzulu o prodaji robe bez obračunatog poreza na promet na osnovu izjave kupca, sa pozivom na broj i datum te izjave, a ispostavljene otpremnice nisu sastavljene saglasno odredbi čl. 6. st. 3. Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga ("Sl. glasnik RS" br. 45/96...6/99). Sa ovih razloga tuženi organ smatra da je pravilno prvostepeni organ na ukupnu vrednost prodate robe izvršio obračun i naložio uplatu poreza na promet u ukupnom iznosu od 13.439.333,86 dinara, kao i obračun kamate zbog docnje u plaćanju poreza. Pri tome je kao neosnovane ocenio i ostale navode žalbe, jer je našao da, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i zakonske propise, nisu od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari.

Polazeći od iznetog, Vrhovni sud Srbije nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, jer su u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja učinjene bitne povrede pravila postupanja, propisane odredbom čl. 125. st. 1. i čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Navedenim odredbama propisano je da obrazloženje rešenja sadrži utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, kao i pravne propise i razloge koji, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu, te da se u postupku pre donošenja rešenja moraju utvrditi sve odlučne činjenice i okolnosti, koje su od značaja za donošenje rešenja i strankama omogućiti da ostvare i zaštite svoja prava i pravne interese. Naime, u podnetoj tužbi tužilac osporava da fakture i otpremnice kojima raspolaže u svojoj knjigovodstveno-finansijskoj dokumentaciji ne sadrže podatke propisane zakonskim odredbama, a u spisima predmeta dostavljenim ovom sudu ne nalazi se ni jedna faktura niti otpremnica, pa dokazi koji se nalaze u spisima za sada ne upućuju na pravilnost zaključka tuženog organa da navedena knjigovodstveno-finansijska dokumentacija tužioca nije saglasna odredbama Pravilnika o evidenciji prometa robe i usluga ("Sl. glasnik RS" br. 45/96 ... 6/99). Stoga su navedene povrede pravila postupanja, prema oceni suda, od bitnog uticaja na pravilnost i zakonitost odlučivanja u ovoj upravno-pravnoj stvari, jer navedeno činjenično stanje i razlozi za sada ne upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu i pravilnost primene odredaba Zakona o porezu na promet.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude. U ponovnom postupku tuženi organ dužan je otkloniti učinjene povrede pravila postupanja na koje mu je ukazano presudom, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda u pogledu postupka, u smislu čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 27.12.2007. godine, U. 6464/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK